

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ЙЕОВА-НИСИЙ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с Олтара "Йеова-Нисий"	10
2. Видението пред Голготския Кръст	14
3. Видението в Дома на пируванието	20

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

За кой ли път сърцето ми издирва всичките думи на любовта си, за да благодари на нашия Господ Исус Христос? И за кой ли път Той доказва на всички ни, че е Преизобилният Извор на вярата ни, Слънцето, Чиито лъчи никога няма да се свършат. Аз отново потапям нозете си в Този Извор и издигам ръцете си към това Слънце. За да имам сладката привилегия и чудната радост да дам на всичките си братя и сестри от водите на Извора и от лъчите на Слънцето. Защото сърцето ми няма да се умори да слуша думите на Благодатния, нито ще му дотегне да следва Гласа Му.

Започвам именно с такива думи предисловието на тази пророческа книга, защото тя ще е по-различна от другите, които съм писал. Защото всяко духовно състояние в нас се стреми да се докосне до Исус. Радостта търси Исус. Скръбта търси Исус. Мирът търси Исус. Вярата търси Исус. И Любовта - тази най-велика Божия Сила - и тя търси Исус. Защото - съединени с Него – имаме всичко, което е Той. Но дали напълно сме познали Образа на Божия Син? Дали сме Го последвали докрай в божествените Му откровения и послания?

Истината е, че има една неизследима съкровищница, скрита в Сърцето на нашия Господ. И когато Той отвори Сърцето Си за нас и ние влезем в Него, то тогава замаяни се чудим кое по-напред да вземем, за да се обогатим със Светлината и Благостта Му. Така и аз, за кой ли път, получих богатства от неземни Христови откровения. За да ги изявя върху белият лист и така Исус да стане още по-реален и прекрасен за всички, които вярват в Него. Но нека сега да ти споделя за собственото си духовно състояние, когато Исус отново посети сърцето ми.

Истината е, че с всяка от последните пророчески книги Господ нанасяше съкрушителни удари на дявола. Удар от дясно, удар от ляво, удар в лицето, удар в сърцето. Като в същинска битка, където бляскавото острие на Господния Меч се върти на всички страни, за да поразява нечестивия. И колкото повече се въртеше Господният Меч, толкова повече аз усещах умора и тежест в ръцете си. Така след последната книга за

Веелзевул състоянието ми стана твърде тежко. Без всякакво преувеличаване ще ти кажа, че вече едвам повдигах ръцете си, сякаш, че съм копал в някоя каменна кариера, а дръжката на кирката е подбила дланите ми. Това ме накара да извикам към моя Господ и да Му кажа, че съм твърде много уморен и едва ли мога да извърша каквато и да е работа. Някой би помислил, че не е редно да се хленчи така пред Господ, но аз никак не хленчех. Не! Просто цялото ми духовно същество отказваше да извърши каквото и да е усилие. Затова и думите на устата ми призоваха Исус, като Му казваха:

“Господи мой! Освежи сърцето ми, за да нося Меча Ти. Дай ми Сила, за да превъзмогна над всичките съпротивления на дявола и да продължа да Те следвам. Защото, ето, ръцете ме болят и всичките ми жили са като скъсани...”

Исус отговори на думите ми. И като озари с Присъствието Си сърцето ми, започна да ми говори, казвайки:

“Виждам умората ти. Но сега ти казвам, че ти самият не я виждаш. Ти просто чувстваш, че си уморен, но никак не знаеш откъде произхожда всичкото отмяляване на ръцете ти...”

Побързах да отговоря на Исус, като Му казах:

“Господи мой! Ясно е като бял ден, че съм уморен да държа Меча Ти...”

В отговор Господ се усмихна и простря ръката Си към мантията Си. И като извади в десницата Си Мечът на Духа, отново ми каза:

“Простри уморените си ръце и хвани Меча Ми. За да видим дали той наистина ти тежи...”

Повдигнах ръцете на духа си и хванах Меча. А тогава усетих, че в сърцето ми има достатъчно сила, за да го държа. И не просто да го държа, но дори да го размахвам. Това ме учуди и аз не знаех какво да кажа на Исус. Но Той чакаше да реагирам и затова Му казах:

“Не разбирам, Господи! Та аз държа Меча и ръцете ми изглеждат здрави и силни, а само преди миг ги усещах отмалели твърде много. Нима ръцете ми не са се уморили от Меча?”

В отговор Исус на Свой ред ми зададе въпрос, който смая сърцето ми. Той ме попита:

“Нима мислиш, че Мечът е най-тежкото, което има твоят Господ? Не трябва ли един Меч да е по-скоро здрав и излъскан, отколкото тежък? Кой би го носил тогава? И кой би го въртял?

Но ето, казвам ти, че има нещо, много по-тежко от Меча Господен. Защото самият Меч му се покорява и прекланя. От това по-тежко нещо отмахнаха ръцете ти. Понеже Господ ти е дал да го носиш, та да го следва и Мечът. И така знай, че от това тежко нещо се умориха ръцете ти, а не от Меча Господен...”

Братко мой! Не зная дали някога си попадал в състояние Господ да ти говори, а ти никак да не Го разбираш. Но аз наистина не разбирах Исус, нито онова, което изговориха устните Му. Ето защо с настоятелен поглед Го попитах:

“Какво е това нещо, по-тежко от Меча, Господи?”

А Исус отново ме запита:

“Ако Мечът е силен да изкове една победа в битката, то на завоюваната територия, станала Божие притежание, Меч ли ще поставиш за белег? И ако Господните войни още в древността са водили битки с враговете си и са превземали крепостите им, то с какъв белег са утвърждавали завоеванията си?”

Въпросите на Исус бяха твърде ясни, за да не видя как в тях блести отговорът. Ето защо Му отговорих:

“Исусе! Белегът е Знамето! Защото Мечът следва Знамето, бие се за честта на Знамето и завладява територии, за да се постави над тях Знамето!”

Сигурно съм бил твърде много развълнуван в отговора си, понеже Господ се засмя сърдечно, а след това погали главата ми. И ето, че Той с твърде нежен и Свят Глас започна отново да ми говори, като казваше:

“Сега разбра ли от каква тежест са се уморили ръцете ти? Защото ето това - да държиш години наред Господното Знаме над сърцето си - е било истинското ти призвание и длъжност пред Мен. Но кажи Ми тогава! Ако Господ Святият е станал твое Знаме, то лесно ли ще ти бъде да Го издигаш над главата си? Не знаеш ли, че Силата на Знамето е многократно по-голяма от Силата на Меча?

Защото Знамето вдъхновява, призовава, одързостява. Знамето е Примерът Господен, докато Мечът е Силата Господна! И не Примерът е даден заради Силата, но Силата е дадена заради Примера!

Как мислиш тогава? Не е ли уплашен дяволът много повече от Знамето, отколкото от Меча? Не е ли Божият противник смъртно уплашен, че дори и в края на времето, сред умноженото беззаконие, пак Господ ще има Своите люде, с които да показва Себе Си като Пример?”

Думите на моя Господ ме накараха да наведе главата си от срам. Защото вече бях почувствал, че ръцете ми са били уморени да държат Примера. Ето затова тихо Му казах:

“Исусе! Срам ме е от умората ми. Понеже ми е натежало Знамето. И сега какво да Ти кажа, сам не зная...”

В отговор Господ ме погледна с дълбоките Си и Свети зеници. И като докосна главата ми, казваше ми:

“Времето е зло, момчето Ми. Толкова зло, колкото никога не е било. Това, че ръцете ти отмаляват, никак не изненадва Оня, Който те е пратил. Защото се случва именно онова, което Той е видял. Понеже Отец Ми имаше един древен Знаменосец, силен в дух и пламенен по сърце, на който Знамето също натежа. И ти виж сега във видение какво се случи някога с този Знаменосец...”

След последните думи на Исус пред очите ми се разкри видение. И ето, че аз виждах Божият пророк Моисей, застанал на високо издигнат хълм. Той беше вдигнал ръцете си и държеше в тях Божието Знаме. И самото Знаме, блестящо в слънчевите си ресни, изпращаше Дух от Духа на Всемогъщия към Израилевите войни в долината. А сърцата им, уловили Духа от Знамето, се хвърляха смело срещу черните вражески пълчища. Нямах никакво съмнение, че Исус показваше на сърцето ми битката на Израил против Амалик. Но новото в това видение, което никога не бях виждал, беше именно Знамето, закачено на жезъла, който Моисей държеше в ръцете си. И ето, че Исус вдигна ръка и посочи към Божия пророк, като ми казваше:

“Гледай, Стефане! И сега Ми кажи колко време ще издържат така ръцете на Моисея...”

След думите на Господ Святият Дух ме приближи във видението до самия Божий пророк. Тогава забелязах, че Моисей беше употребил всичката си сила, за да държи Знамето издигнато. Самите му ръце, яки и жилави, се бяха вкопчили в жезъла, държащ Знамето, но в очите на Моисея се четеше огромна умора. В един миг Знамето много натежа, а ръцете на пророка го отпуснаха. Тогава черните вражески пълчища на Амалик започнаха да превъзможват над Израил. И аз, гледайки Моисея, попитах Исус:

“Господи мой! Защо библейският разказ не е казал ясно, че Моисей държи Господното Знаме? Защо, четейки стотици пъти стиховете на тая битка, аз не съм видял Знамето в ръцете на пророка, а само жезъла му?”

Отговорът на моя Господ беше пълен с укор и нежност едновременно. И Той, като се приближи до Моисей и докосна Знамето, вързано на жезъла, вече ми казваше:

“Ако Божият пророк знаеше, че Господ е Знамето, Което му дава битката, то не си ли прочел що значи стореното от Моисей след битката? Какво стори той?”

“Исусе! Той въздигна Олтар на този хълм. И нарече Олтара Йеованисий, което ще рече “Господ е мое Знаме!”

“Трудно ли ти е тогава да разбереш защо Моисей държеше изправения жезъл в ръцете си? Гимнастика ли е правил с този жезъл или е издигал Примерът Господен на целия Израил?”

“Исусе! Ти Си Божията тайнствена Премъдрост. Ти отваряш слепите ми очи и ги правиш зрящи за Твоето велико Спасение. Какво повече да Ти кажа, след като сега виждам всичко? Сега разбирам, че ръцете на Моисея отпаднаха не от тежестта на жезъла, а от тежестта на Знамето. И затова Отец му изпрати подкрепата на Аарон и Ор, които държаха ръцете му изправени до захождането на слънцето...”

“А къде са твоите Аарон и Ор, момчето Ми? Къде са тия, които трябваше да подпират ръцете ти? Не са ли всички твърде много изплашени от битката с дявола, та да им хрумне, че Божий пророк, повел битка с целия Вавилон, се нуждае от подкрепа за ръцете си?”

Ето, казвам ти, че хората Ми умират от немане знание. Защото кой досега е знаел това, което Господ ти показва във видението с Моисея? Кой досега е знаел, че най-тежкият товар сред Господните хора се пада на Божиите Знаменосци? Кой досега е знаел, че много по-лесно е да въртиш Меча, отколкото да покажеш Примера?

Но ето, казвам на всички Си хора и Свети думи излизат от устата Ми:

Ако не съберете всичката си сила, за да подкрепите ръцете на пророка, то Знамето съвсем ще падне и Амалик ще посегне на Божия Престол в сърцата ви!

Какво ще сторите тогава, хора Мои? Ще обвините пророка Господен, че му отмаляха ръцете ли? А къде бяха вашите ръце? Къде беше вашият пример, та да го съедините с Божия Пример? И когато Примерът на пророка Ми се презира, а църквите са пълни с търговия и грабеж, то как да устоят ръцете му? Не говорих ли на всички ви в пророческата книга против грабителя Амалик, та да подкрепите пророческите ръце?

Но ето, очите Ми видяха как мнозина се върнаха на стария си бълвоч, в тинята на човешкото безумие. И такива, като решиха, че Господ вече им е дал победата, презряха Знамето Господно. Презряха Примера, който поставих в сърцето на пророка Си. Затова в тази Света пророческа книга ще развъртя не Меча Си, но Знамето Си. Белким Го видите и възлюбите. И като се възкачите на Хълма, да подкрепите ръцете на Божия пророк. Защото, било, че ръцете му отмалеят и Знамето падне в нозете му, пак ви казвам, че Отец Ми няма да го намери за грешен. Понеже с отмалели ръце и лишен от подкрепа, пак държи Знамето. Но горко на онези, които са знаели за Знамето, а не са прославили Йеова-Нисий в живота си. Такива никак няма да се съберат на Хълма при Знамето, но ще бъдат погълнати от вражески пълчища. Защото е напусто да въртите мечове, когато тези мечове нямат Знамето, за Коего да се бият..."

След последните Си думи Исус вдигна ръка и посочи Моисей, казвайки:

“Този Олтар, който Моисей построи някога и нарече “Йеова-Нисий”, и до днес стои - Свят, чист и прекрасен в Духа на Отца Ми. Блажени тия, които Ме последват във виденията, които ще ти дам. Защото ще се нарекат Знаменосци на Господната Войска, събрани при Мене, за да се подвизават в доброто войнстване на вярата...”

1. ВИДЕНИЕТО С ОЛТАРА "ЙЕОВА-НИСИЙ"

Братко мой! Верни ми приятелю!

Искам да гледаш на пророческите видения в тази книга, като на най-мощният и силен сигнал на Божията тръба в сърцето си. Защото, при все, че Господ ме издигаше във височините и ме сваляше в дълбочините, пак тази Свята тайна на Йеова-Нисий е стояла заключена за ума ми. И при все, че съм държал Божието Знаме, пак не съм знаел за това, докато Господ не направи сърцето ми зрящо. И сега, когато изцяло съм погълнат във всичките си помисли от Знамето Господно, аз те питам:

Осъзнавал ли си някога, че Знамето Господно е най-голямата тежест за Божия последовател? Осъзнавал ли си някога, че Силата, с която дяволът може да бъде съкрушен и Божият народ може да се издигне в триумф над него, е именно в Знамето? В онази изповед "Йеова Нисий", с която да заявиш на света и на църквите му, че не признаваш друг пример, освен Примерът Исус.

Ето, казвам ти, че днес Словото на Бога се чете, но Примерът на Исус се презира. Всеки върти някакъв меч нанякъде, но никой не иска да издигне Знамето.

Какви сте вие, малодушни хорица? И кой от вас даде докрай живота си за приятелите си? Кой от вас се съразпна докрай с Господа на Неговия Кръст? И кой прие в сърцето си да носи Божието Знаме?

Но, ще каже някой:

"Братко, не ни говори за Знамето! Ти на нас ни дай знамения!"

Изчезна ли мъдростта от мъдрите и стопи ли се разумът в разумните, та никак да не проумеят и разберат, че знамения има там, където има Знаме? Защото самите знамения са чудесата, дошли чрез Знамето. Но ако някъде няма Знаме, там няма и знамения. А стиховете на псалома стават съдба за подобно място:

"Знамения да се извършат за нас не виждаме; няма вече пророк, нито има между нас някой, който да знае до кога ще се продължава това. До кога, Боже, противникът ще укорява? До века

ли врагът ще хули името Ти? Защо теглиш назад ръката Си, да, десницата Ти? Изтегли я изсред пазухата Си и погуби ги...”¹

Ако сте слепи да видите Знамето и да Го възлюбите, то как сте зрящи за липсата на знамения? Не знаете ли, че живеете във времената, когато противникът укорява и врагът хули? Но когато Божиите люде издигнат Знамето, то тогава непременно Всевишният ще простре напред десницата Си, за да погуби врага, клеветника и хулителя. Ето с такива мисли запали Исус сърцето ми. И аз, като гледах на Него, извирах с цялата сила на сърцето си:

“Води ме, благи мой Господи! И дай ми да видя Олтара Господен в Духа на Святия. Защото повече от всичко искам да видя и проумея що ще рече Знамето Господно...”

В отговор Исус се усмихна на думите ми. И като докосна с ръка сърцето ми, издигна ме след Себе Си. Така очите ми се отвориха и аз видях самия Олтар, въздигнат от Божия пророк в Святия Дух. От входа на Олтара блестеше Божията Святост. И лъчите на Святостта галеха сърцето ми със Силата на призив. А сърцето ми, променено и докоснато както никога, почувства като силен огън желанието да умре за Исус. И аз, едва овладявайки копненията си, казах тихо на Господ:

“Исусе! Лъчи от Свят божествен призив нахлуха в сърцето ми. Те ме дърпат твърде силно към тоя пророчески Олтар. Нека влезем! Моля Те!”

В отговор Исус хвана ръката ми и я стисна, като ми казваше:

“Сърцето Ми ревнува за всеки от Моите! Сърцето Ми жадува за всеки от Моите! Сърцето Ми мечтае за всеки от Моите! Защото това Знаме е Образ Господен, Който цялата Ми Свята Църква трябва да познава в съвършена пълнота. Защото и ти сам ще се учудиш що ще рече Знамето Господно. Но то е именно това, което е. И цената да държите това Знаме е равна на всичката вяра в целия ви живот.

Влез при Олтара, Стефане! И виж Знамето, Коего си носил и ще носиш, докато духът ти се появи пред Началника на Господното войнство...”

---

¹ (Псалом 74:9-11)

С плахи стъпки и огромно вълнение аз пристъпих към входа на Олтара, облян от лъчите на Божията Святост. И ето, че самите лъчи ме грабнаха и прегърнаха, като скъп приятел. А след това ме издърпаха при самия Олтар. А тогава сърцето ми дочу Гласът на Отца, Който ми казваше:

“Ето, сине човешки! Сега си пред Знамето Ми! И това е Знамето, което Аз издигнах, за да събера при Него всичките Си чеда. Говорих за Това Знаме на древните Си пророци, както говоря за Него и на теб. Коленичи пред Знамето Ми! И отвори очите си, за да Го видиш!”

Послушал Гласа на Отца, аз коленичих пред самия Олтар. И като отворих очите си, съзрях Знамето...

Свято! Твърде Свято и чисто беше Знамето на Отца!

И аз, прокарал треперещи ръце по гънките Му, се наведох и Го целунах! Защото това Знаме беше Душата на моя Спасител Исус! Нетленният и светъл Висон на Духа Му, попръскан от Святата Му Кръв! Сълзи от вълнение и благоговение премрежиха очите ми. И аз, държащ все така гънките на Знамето, с плач казвах на Отца:

“Святи Татко! Тази ли е Святата Дреха, изтъкана цяла отгоре до долу, с която се поругаха при Кръста Господен? Това ли е Знамето, Коего толкова ни тежи да Го носим?”

В отговор Гласът на Отец дойде към сърцето ми, пълен с пленяваща нежност и съвършена закрила. Тогава Той ми каза:

“Ако някой има Христовия Дух, Духът Святий, той ще уподоби дрехата си като Христовата Дреха. Защото Моят Син беше Знамето, което поставих на Хълма. И стореното от Душата Му беше Примерът, Който да последвате. И ти сега вдигни Знамето в ръката си, защото ти давам Сила отново да Го изявиш на хората Ми. И като излезеш при Господ твоя Бог, последвай Го в Святостта Му...”

След тези думи на Отца аз вдигнах Знамето и се възправих. А Исусовата Дреха в ръката ми беше като жива. Не аз Я държах, но Тя ме държеше. Така разбрах в сърцето си, че Исус ме изпрати към Олтара Йеова-Нисий, за да ме срещне със Самия Себе Си. И излизайки от Олтара, аз забелязах, че Дрехата напусна ръцете ми и се съедини с Исус и тялото Му. А аз, като паднах в нозете Му, прегърнах ги и отново възридах, като Му казвах:

“Господи мой! Давай ми всякога силата да държа Примера на Собствената Ти Душа. Защото сега прекрасно зная и виждам, че Ти Си Йеова Нисий. Ти Си Знамето!”

В отговор Исус протегна ръката Си и ме възправи, като ми казваше:

“Да, момчето Ми! Аз съм Знамето на Отца Си! И днес е времето да видите Живото Евангелие с очите на Моя Отец, а не с вашите очи. Защото тоя светъл и чист висон, с който Небето ще ви приеме като Божии, непременно ще превърне всеки от вас в Знаме Господно. За да се изпълнят думите на Възлюбения към Невястата Му:

“Коя е тая, която поглежда като зората, красива като луната, чиста като слънцето, страшна като войска със знамена?”²

И ако, несъмнено, вие сте тази Невяста, то отворете сърцата си, за да влезе в тях Примерът на Човешкия Син. Защото Божията войска е страшна за дявола не с мечове! Не! Църквата Ми става страшна за дявола, когато е войска със знамена!

Но ти сега Ме последвай! За да видиш какво сториха безумните със Знамето на Йеова...”

---

² (Песен на песните 6:10)

2. ВИДЕНИЕТО ПРЕД ГОЛГОТСКИЯ КРЪСТ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Има ли по-свят прицел за вярата на сърцето ти от Примера Исус? Има ли по-святата и чиста помисъл в човешкото сърце от тая, че Господ се разпна, за да го спаси и то също трябва да се разпне, за да Го последва?

Казвам ти Истината, че всякога, когато Исус е водил сърцето ми до Кръста, аз съм преживявал ново проглеждане, ново раждане, ново докосване и ново изпълване. И днес, когато Исус се изявява в живота ми като Йеова-Нисий, аз с трепет и вълнение се сецам за Святите думи на псалома:

“Дал Си Знаме на ония, които Ти се боят. За да се развява, защото е Истината...”³

Виждаш ли, братко мой, че Отец ни е дал Знамето, за да се развява, защото е Истината? А Кой е Пътят, и Истината и Животът? И колцина от нас вървят в Господния Път, за да развяват Господното Знаме и да призовават към Господния Живот?

Ето, казвам ти, че сърцето ми е отвратено от греха и покварата, погълнали този обречен свят и влюбените в него църкви. Грех и поквара, стигнали дотам, че човещите да развяват весело знаменца по манифестации и земни празници, а дори и да ги окачат по прозорците на къщите си.

“Ето, родолюбци сме!” - заявяват те с патриотична гордост.

А дали сте боголюбци? Дали се покорихте на Божият Свят Дух, за да развявате Знамето на Истината? Дали нарекохте дявола “дявол”, за да стане явен и Господ като “Господ”? Не казва ли Словото за тази дяволска атака върху човешките сърца с думите на псалома:

“Противниците Ти реват сред местосъбранието Ти; поставиха своите знамена за знамения...”⁴

И как ще реагираш, ако ти кажа, че в популярен християнски сайт в Интернет видях рисунка на “Спасителя Христос”, загърнал като мантия върху себе си американското знаме? Усмивва се значи от сайта този рисуван “господ” и сякаш иска да каже на всичките други нации:

³ (Псалом 60:4)

⁴ (Псалом 74:4)

“Аз съм с Америка! Това е положението! Тях благославям и тях обичам! В други нации не благоволя и други знамена не харесвам. Защото няма други звезди, които толкова да ми пасват, както звездите на Щатите...”

Не са ли именно подобни служения **“противниците”**, за които говори Словото? И знаеш ли колко е страшно, когато земни черепки разменят Славата Господна за символите на собствената си заблуда?

Но ето затова и Словото е видяло тази атака на дявола против вярата в Йеова-Нисий. Но аз благодаря на Бога за Неговата невидима Църква, за верният Му остатък, който няма да Го размени за духа на света. Защото за този остатък пророкът Господен казва:

“И в оня ден, към Йесеевия корен, Който ще стои като Знаме на племената, към Него ще прибъгват племената, и Неговото местоуспокоение ще бъде славно...”⁵

И сега нека вече да продължа със самото видение, което Господ ми показа в Благостта и Милостта Си. Ето думите, които Той ми изговори, миг преди видението:

“Иди и кажи на всичките Ми братя и сестри, че днес е денят и сега е часът, когато трябва да Ме познаят като Йеова-Нисий. Защото когато Ме познаете, като Знаме, то тогава делата ви ще станат съобразни на Моите. И като издигнете Знамето Христос в живота си, ще подкрепите ръцете на първите Знаменосци и ще ги облекчите в товара им. А да Ме познаете като Знаме, ще рече да видите и проумеете знаменията, станали при Голготския Кръст. Защото сега ще ги изъвя на слугата Си...”

След тези думи на Исус пред очите ми се появи и самото видение. И ето, че аз виждах моят Господ, с окървавено Лице и с прорязан от бичувания гръб да се приближава на мястото, наречено Голгота. Блъскан от римските войници с щитовете и копията им, Той вървеше с последните Си останали сили. Само след миг Силата на Святия Дух обви моя Спасител в Небесен Ореол, тъй че всичко край Него избледня като в мъгла. А тогава Дрехата на Исус стана Знаме и самото Тяло на Спасителя беше жезълът, на който беше закачено Знамето. Окървавено, но блестящо от Светлина и

---

⁵ (Исайя 11:10)

Святост, Това Знаме пръскаше лъчите на всичката Господна Благост, за да докосне и освети всеки, който Го погледне и приеме. И ето, че Духът нашепна в сърцето ми, като ми казваше:

“Гледай, за да разбереш. И после напиши на книга посланието, което ще се открие пред очите ти...”

Събрал всичката си вяра и благоговение към Бога, аз отново гледах във видението, когато картината отново стана цяла. Тогава видях как един от римските войници блъсна Исус и Го повали при самия дървен Кръст. И като извика край себе си още трима, съблякоха Святата Дреха на Господ. И понеже тя не беше шита, но изтъкана цяла отгоре до долу, възникна спречкване между римляните, които не знаеха как да си я поделят. А тогава единият бръкна в джоба на мантията си. И като извади сребърник, каза на другите трима:

“Ще хвърляме жребий за тая дреха. Инак да сме я раздрали досега. И така, с кого от вас да условия жребието?”

А единият от тримата му отговори:

“С мене направи жребието. А аз ще се разбера отпосле с другите двама!”

След тези думи първият посочи монетата в ръката си, като казваше:

“Избирай сега. Образа на кесаря или надписа?”

А другият, като гледаше монетата, каза:

“Надписът да бъде...”

Това накара първият да се ухили и да каже:

“Като е тъй, за мене остава образа на кесаря. А сега да видим кой ще спечели дрехата на Исус, Юдейския цар. Образът на кесаря или надписът?”

След тези думи първият римлянин ловко подхвърли монетата, като я завъртя с нокътя си. А монетата, като падна на земята, сочеше образа на кесаря. Това накара първият да дръпне Дрехата на Исус и да каже на другия:

“Да беше заложил на образа, а не на надписа. Защото образът спечели дрехата, а не надписът...”

Слушайки думите на римлянина, който вече прибираше дрехата на Исус, аз усетих страшна болка в сърцето си, като пробождаше от копие. И като повдигнах главата си към Разпнатия Исус, попитах Го:

“Господи мой! Защо тези човеци свалиха Дрехата Ти? И защо образът на кесаря я спечели, та така да ме прободат думите на тоя римлянин...”

В отговор от самия Кръст Исус започна да ми говори, като ми казваше:

“Нима си мислил, че дяволът ще гледа Знамето Христос и няма да се поругае с Него?”

Ето, казвам ти, че първият път той успя против Човешкия Син с надписа, а сега е вторият път, когато успя с образа!”

“А кога, Исусе, дяволът успя с надписа?”

В отговор Господ отново ми каза:

“Не е ли надписът стойността на монетата? Не измами ли Сатана Юда с тридесет сребърника, за да Ме предаде?”

Ето това беше измамата на надписа. Но казвам ти, че тая втора измама, свързана с образа, е по-страшната. Защото с първата Човешкият Син беше предаден от Юда на смърт, но с втората измама Дрехата Му стана притежание на Рим. Тъй че образът на кесаря ще се поругае всякак със Знамето на Йеова. И като Го омърси и стъпче, ще издигне вместо Него собствените си знамена. А сега, от Кръста Господен, Аз те изпращам, за да предупредиш всичките Ми чеда, че ето тая тайна на жребия всякога е действала против Моята Църква. Защото от Възкресението на Човешкия Син до днес Небето е имало само една Вярна и Свята Църква, докато духът на Рим създаде и увековечи стотици и хиляди църкви-блудници, които в края на времето се събират като блудницата Вавилон.

Но ти сега виж и проумей, че Отец Ми не стоя със скръстени ръце поради нечестието на Рим. И въпреки, че войник на Рим Ме съблече и се поруга с Мене, един друг войник от Сион се погрижи Знамето да не бъде забравено и Примерът да не бъде похулен...”

Докато Господ ми говореше, самата Сила на Святия Дух ме въздигна от Кръста, като ми посочи един Свят човек с благородно и смирено лице, който беше придружен от две жени. Той вече носеше в ръцете си чиста плащеница и съд с аромати. И като се приближи до Кръста на Голгота заедно с жените, свалиха прободеното Тяло на Исус, като Го помазваха с

Мирото и Го повиха с плащеницата. А тогава Святият Дух с всичките Си развълнувани води говореше на сърцето ми, като ми казваше:

“Светският дух на Рим придоби с жребие Дрехата Господна. И като я омърси и поквари, скри я, за да се издигнат знамената на религиозните църкви. Но Отец се откри с Духа Си на благочестивия. И като му повери Тялото на Своя Възлюбен Син, посочи го като настойник на Божието Свято Знаме!

Иди и предай на всичките Божи чедра, че най-голям враг на Знамето Христос е образът на кесаря, който е духът на света. И именно поради този враг Апостол Йоан призова всички ви с Моите думи:

“Не любете света, нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към Отца. Защото всичко що е в света, похотта на плътта, пожеланието на очите, и тщеславието на живота, не е от Отца, но е от света; и светът преминава, и неговите похоти; а който върши Божиата воля, пребъдва до века...”⁶

Ако някой от вас иска Знамето Христос, то той нека се съразпне с Исус, за да намери духът му чистата плащеница и Божиите Свети благоухания. Защото тогава Божието Благочестие ще извърши великата си тайна в сърцето му, за да го опази от духа на света. Но ако някой люби духа на света, а не Духа на Отца, то каквото и жребие да хвърли под Кръста Господен, ще остане в сърцето си антихрист и отстъпник.

Било с надписа на кесаря - за да продаде и предаде Исус за тридесет сребърника.

Било с образа на кесаря - за да размени Знамето Христос за знамената на Рим...”

Братко мой! Приятелю на сърцето ми!

Разбираш ли думите на Святия Божий? И проумяваш ли, че нашето Знаме Христос не е от този свят, за да участваме в нечестивия жребий, който вършат последните тщеславни църкви?

---

⁶ (I Йоаново 2:15-17)

Защото едните, уловени от Мамон, залагат на надписа, вторите - уловени от Корей, залагат на образа, а третите - уловени от Езавел, любят и надписа, и образа. За да издигат нечестивите знамена на всяка светска власт, като бунт и омраза против Знамето Христос.

Нека с тези дълбоки и неизявявани досега тайни Божият Свят Дух да закрепим вярата ти в Исус. За да Го познаеш, като Йеова-Нисий. И като развяваш Знамето на Истината, да възвеличиш Господното Име в живота си. Амин и Амин!

3. ВИДЕНИЕТО В ДОМА НА ПИРУВАНИЕТО

“Доведе ме в Дома на пируванието и Знамето Му над мене бе любов...”⁷

Братко мой! Верни мой приятелю!

Има една последна и страшна измама в църквите на тщеславието, която не просто ще ги остави на земята, но ще ги направи предмет на Божия яростен Гняв. Тази измама учи човеците да издигат своите собствени знамена като Божии, а Знамето Христос да Го виждат като покривка върху масите на бъдещия Небесен банкет. Нека ти кажа, че такъв банкет няма да има. Защото Апостолът казва, че **“Божие царство не е ядене и пиене, но правда, мир и радост в Святия Дух”**.

Как мислиш тогава? Защо Исус иска да Го познаваме като Знаме? Не затова ли, понеже сме призвани да участваме в битката на всички битки, за да намерим триумфът над всеки триумф? Но ако Христос не е за тебе Знаме, то как тогава ще се включиш в Неговата битка против змея, звяра и лъжепророка? Как ще бъдеш войник от Небесната Му войска, когато все още не си забелязал, че Военачалникът носи **“дреха, попръскана с кръв, и Името Му беше Божието Слово...”** И ако тези стихове от Откровението не са убедителни за теб, то няма ли да си спомниш писаното от пророк Исайя:

“И Той ще издигне Знаме за народите отдалеч, и ще засвири за всеки от тях от края на земята. И ето, те скоро ще дойдат набързо. Никой измежду тях не ще се умори, нито ще се спъне. Никой не ще задреме, нито ще заспи. Нито ще се разпаше поясът от кръста им, нито ще се скъса ремъкът на обущата им. Стрелите им са остри и всичките им лъкове запънати. Копитата на конете им ще се считат за кремък. И колелата им за вихрушка...”⁸

Ето, говоря ти с Духа Господен от дълбочините на сърцето си и ти казвам, че времето на тези стихове е днес. Защото Бог свири чрез тръбата

---

⁷ (Песен на песните 2:4)

⁸ (Исайя 5:26-28)

на пророка години наред. И при все, че съпротивата на дявола е повече от ужасна, пак това няма никак да осуети Божиите планове. Защото там, на Хълма и при Знамето Му, ще се съберат посочените от Него. За да получат сетнината си според чистотата на сърцата си. Затова нека да ти разкрия последното Свято и прекрасно видение, което Исус разкри пред очите ми. Ето какво ми каза Той:

“Сега, когато Ме познаваш като Йеова-Нисий и вече си разбрал знаменията пред Моя Кръст, виж онази сетнина, която съм запазил за всичките Си Знаменосци...”

След тези Свои думи Господ докосна главата ми и започна да ме издига нагоре. И ето, че при самото издигане, аз забелязах черни множества под Хълма Господен. Всички те бяха като натръшкани на земята, а знамената им горяха и димяха твърде страшно. Това ме накара да попитам Исус:

“Господи мой! Кои са тези и защо са под Хълма?”

А Исус ми отговори:

“Тези са, които изгориха с огън на нечестие всички богослужебни домове по земята. И като поставиха своите знамена за знамения, решиха в измамата си да се възкачат на Господния Хълм. Но понеже на Господния Хълм стои Знамето, Коего не търпи никакви други знамена, то и затова Божията Свята войска съкруши войските на звяра и ги обърна на трупове в долините под Хълма.

Но не затова те издигам до Мене! Аз искам да видиш Моите! Тези, които даваха Моя Пример, когато мнозинствата край тях ги тъпчеха и презираха. Тези, които даваха даром, когато другите край тях продаваха! Тези, които показваха Плодовете на всяка щедрост и благодарение, когато другите край тях се закоравяваха в измамата на егоизма! Тези, които не заплашваха, когато биваха заплашвани, и не хулеха, когато биваха хулени, но предаваха делото си на Отца Ми! Тези, които придобиха Моята Дреха, Моите рани, Моята Кръв. Тези, които влязоха в Олтаря на Моисея, за да Ме познаят като Йеова-Нисий.

Те са скъпоценните Ми! Те са радостта Ми!

Те са пируването на Младоженеца, записано в "Песен на песните", което сега ще ти дам да видиш..."

Докато Господ ми говореше, ние се издигахме все по-високо и високо, докато накрая очите ми отново зърнаха Небесния Ерусалим. И ето, че аз видях множества от човеци, превърнали сами себе си на Господни Знамена. Видели Исус, Който се приближаваше с мен към тях, те вкупом извикаха:

"Йеова-Нисий! Йеова-Нисий! Йеова-Нисий!

Наше Знаме, наша радост, наша победа!"

А Исус, като ми даде знак да Го следвам, премина покрай тях, галейки главите им и докосвайки гърдите им. И ето, че накрая Божият Син застана пред Тронната Зала на Всемогъщия Отец. И като отвори вратите ѝ, падна на коленете Си пред Святостта на Всемогъщия, като Му казваше:

"Отче Мой! Знамената Ти се събраха при Знамето Ти! И Ти сега дай на всичките Си Верни според Словото, с Коего Си се обещал..."

В отговор от самата Тронна Зала се протегнаха огнените ръце на Отца. И Сам Отец казваше на множествата:

"Пристъпете в Дома на пируването! Защото сте гледали на Знамето, за да Го пожелаете! И като сте Го пожелали, възлюбихте Го! И като сте Го възлюбихте, последвали сте Го!"

Така, дочули Гласа на Отца, множествата влязоха в Тронната Зала, където по Благост и Милост Господна бях поставен и аз. И ето, че Исус влезе в самия Огън на Отца. А след това излезе, огнен и удивително светъл. И като хвана Дрехата Си, простря я над множествата, като им казваше:

"Доведох ви в Дома на пируването. И Знамето Ми над вас е Любовта на Отца, Сина и Святия Дух!"

След тези думи на Исус настъпи Свято знамение. Защото Дрехата Му се уголеми и покри всичките множества като падна плавно върху тях. И в оня миг във всяко сърце заблестяваше Образът на Исус, пламтящ от Огъня на Всемогъщия Отец. А стоейки все така огнен и Свят, Господ протегна ръката Си и ме посочи, като ми казваше:

"Иди и кажи на всичките Ми чеда, че преди Младоженецът да извика Невястата, Военачалникът ще извика Войската Си. И като

изяви Себе Си като Знаме, ще призове всички да Го познаят като Йеова-Нисий!

Блажени отсега и до века човеците, които Ме познаят като Знаме! Защото такива ще шестват до самия свършек с Духа на Славата и победата! И като стъпват след Знамето, сами ще станат Знамена в Духа на Всемогъщия! За да придобият Дрехата на Сина и Огъня на Отца!

Проклети отсега и до века човеците, които Ме презират като Знаме! Защото такива ще мамят и ще бъдат мамени докрай, докато намерят рова на погибелта и язвите на всяко погубление!

Аз, Йеова-Нисий, изговорих това с устата Си!

Аз, Йеова-Нисий, го изрекох!”